

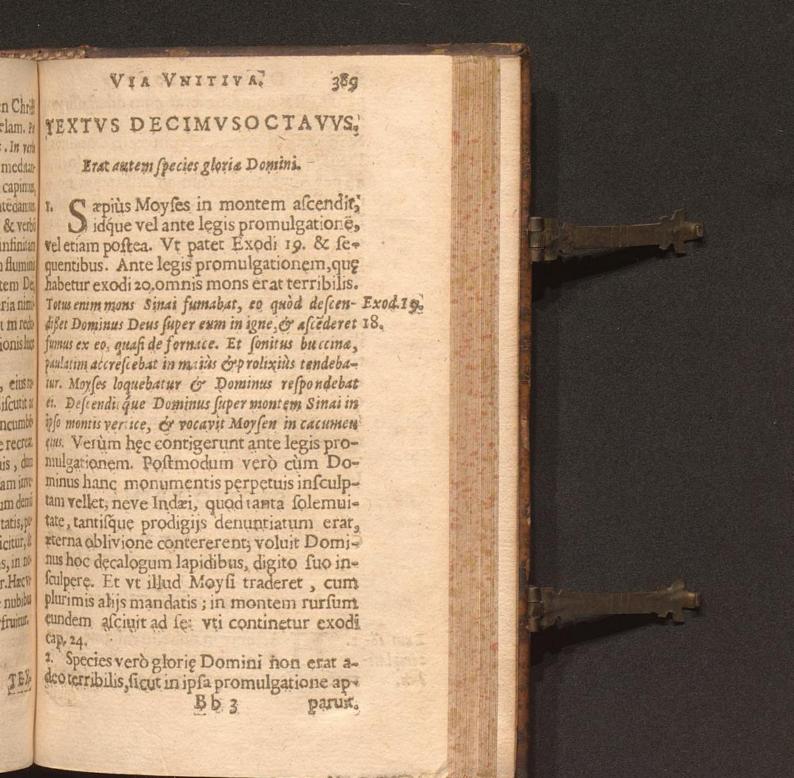
Universitätsbibliothek Paderborn

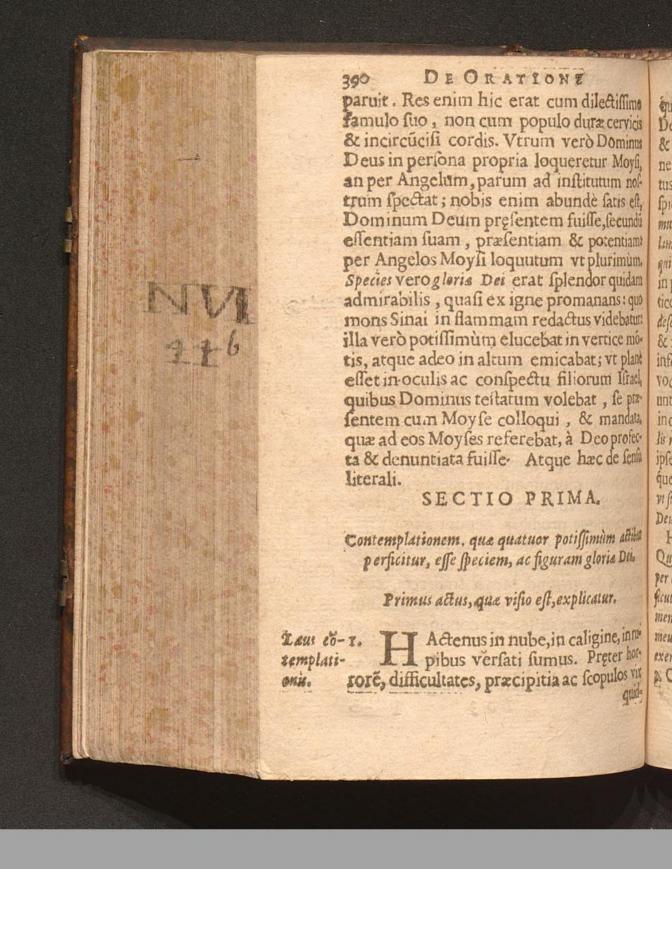
Ascensus Moysis in montem Seu De Oratione Tractatus Tribus Stationibus ac vijs Purgatiua Illuminatiua Vnitiua distinctus

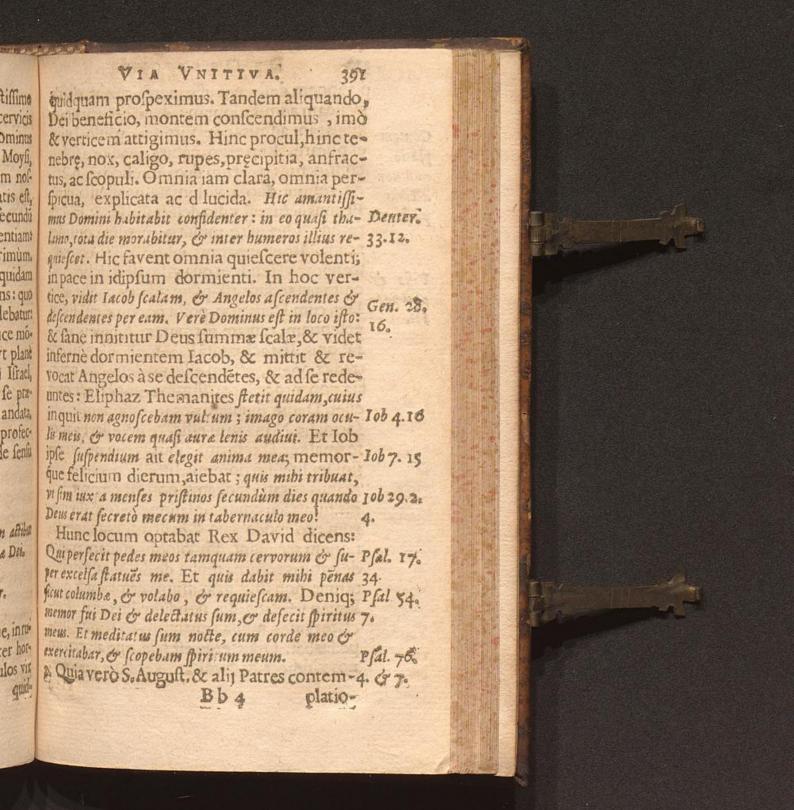
Crombecius, Johannes Avdomari, 1618

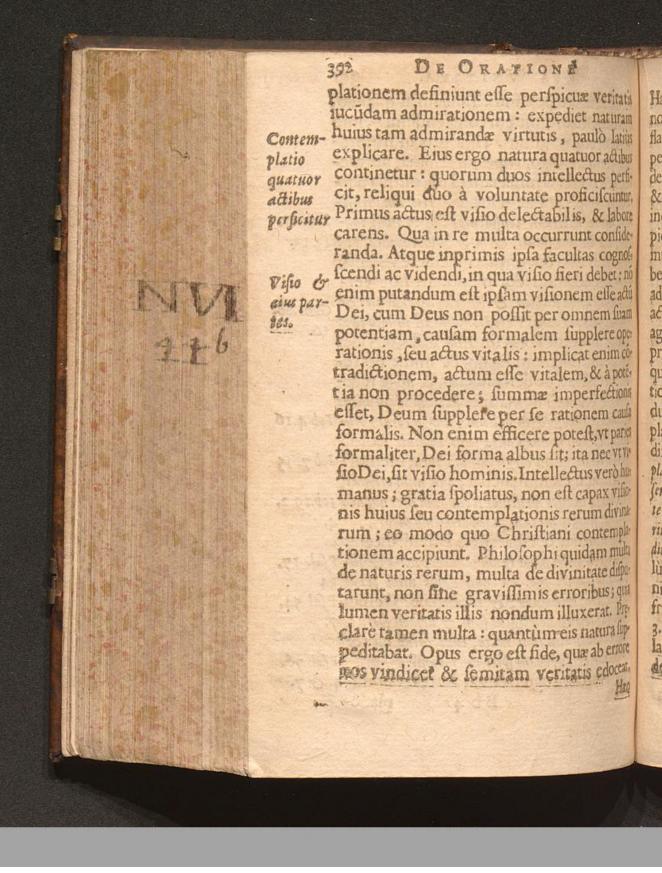
Textvs Decimvs Octavvs. Erat autem species gloriæ Domini.

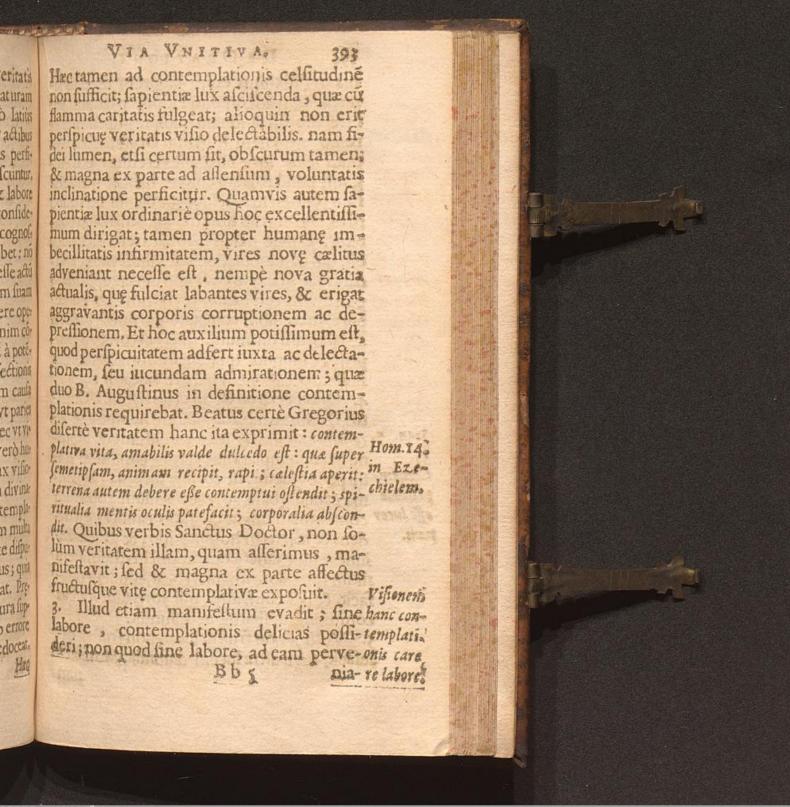
urn:nbn:de:hbz:466:1-38133

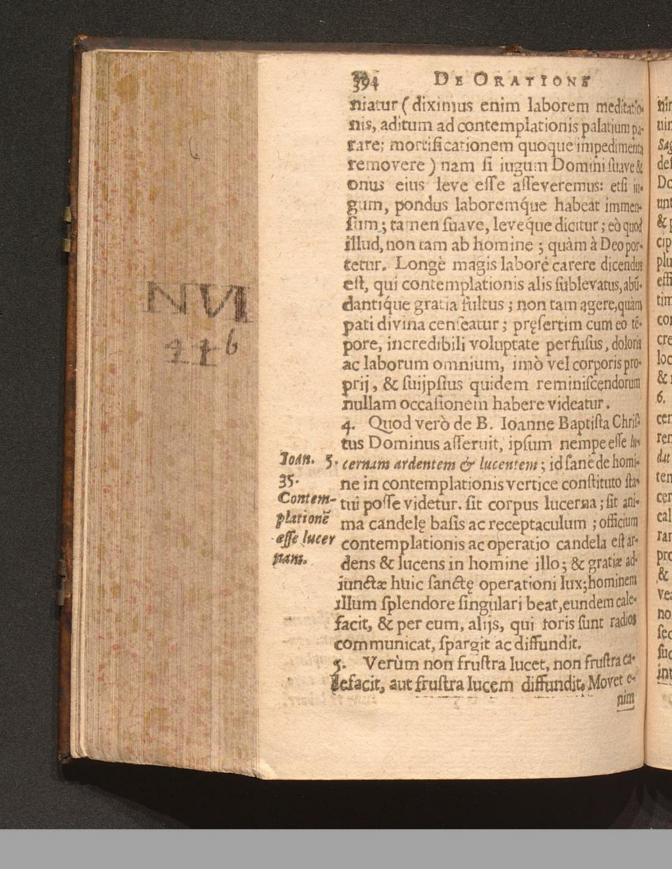

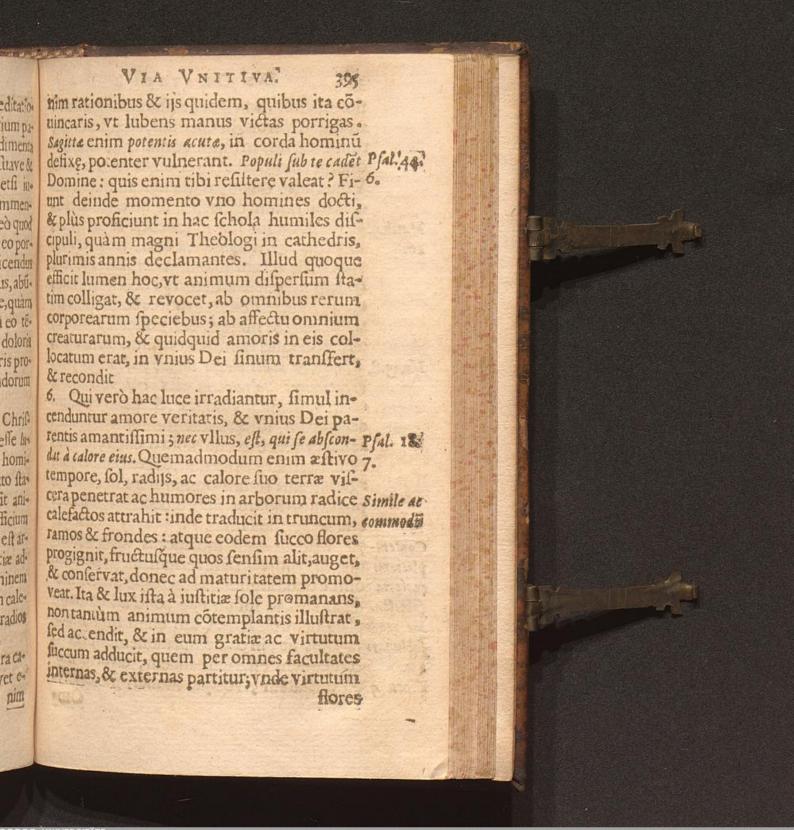

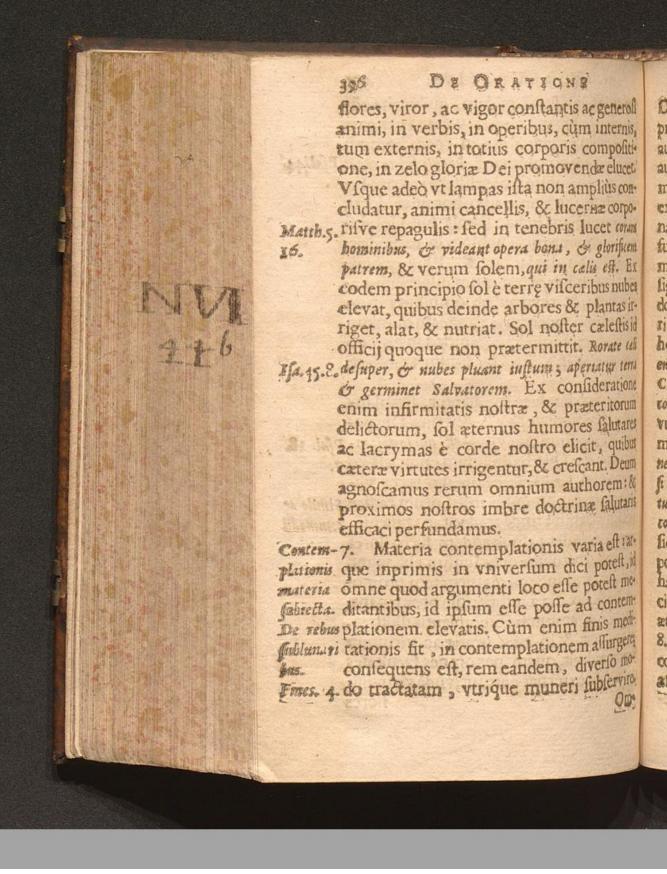

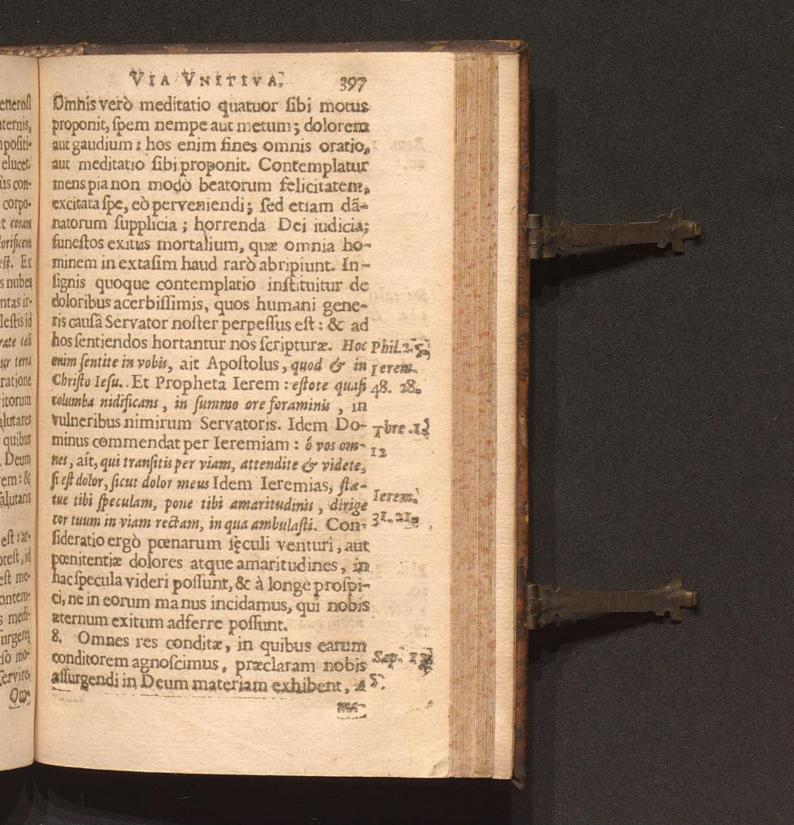

Wide

tur

orn

pen

glo

etia folit

m m

CIUS

corp alba

nost

Moy

eam

& C

fanc

COFL

gitu

1plin

glor

turus

eaqu

hom

con

dam

quas gnati

quit,

en ear

on cla

magnitudine enim speciei & creature, cognoscibile ter potest Creator horum viders. Et Apollolus Rom. I. Invisibilia Dei à creatura mundi, per ea que salla 20. sunt, intellecta conspiciuntur; sempiterna quoque eius & virtus & divinitas. Ailurgunt enimho mines pij ex floiculi, vel pulviiculi conlide ratione, in divine Majestatis cellitudinem, & tanto quidem ardore fuccenduntur, at sublevantur, vt multi à sensibus plane abrip-De calef antur, totique Deo acquiescant.

sibus & ALEYnis.

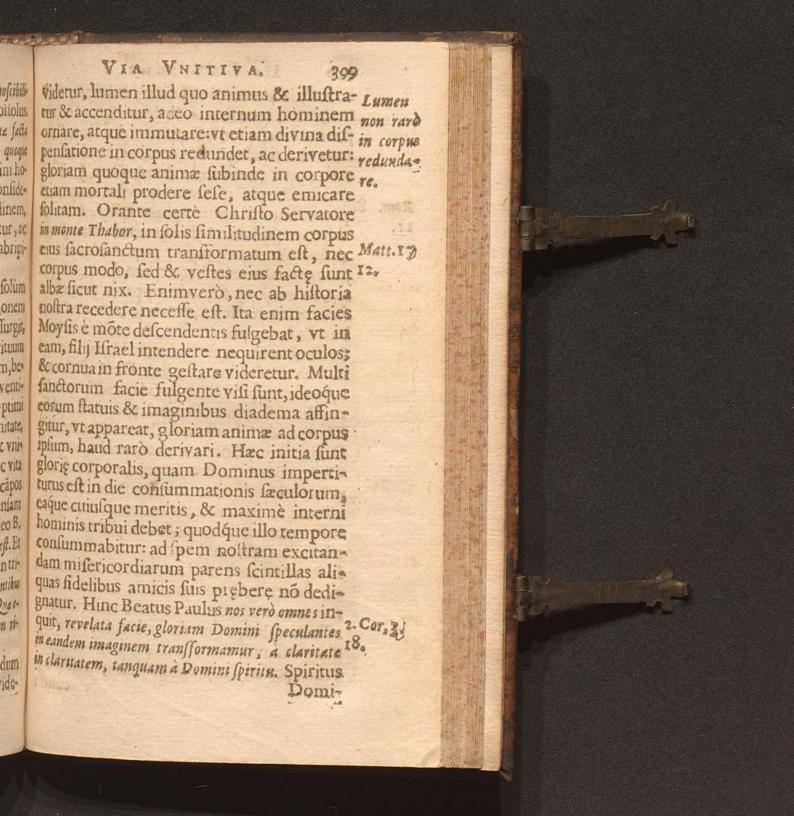
Phil.

20.

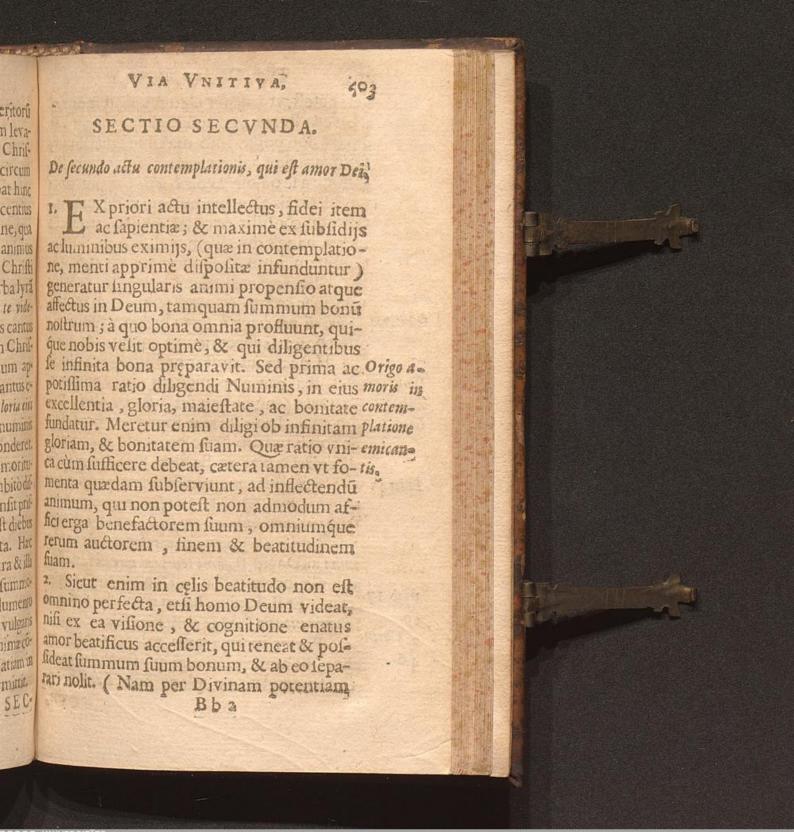
9. Contemplationis materia non folim intra rerum fublunarium confiderationem concluditur: sed ad res, invisibiles allurgit de vite eternitate; de beatorum ipiritum gloria; de felicitate in iuftitiæ premium, De ne beateque in hac peregrinatione vivenil bus reservata. Consideratio de Dei Optimi Maximi omnipotentia, sapientia, bonitata, simmelitate: arque adeo de Trinitatis & vin tatis augustissimo mysterio eriam in hacvia degentibus, latiffimos contemplationis capos aperit; & quasi lautissimas dapes, meniam delicijs plenam instituit & apparat. Ideo B. 3. Apostolus: nostra, ait, conversatio in calis est. El alibi : propter quod non deficienus (nempe intir 2. Cov. 4 bulationibus perferendis) non contemplaniim

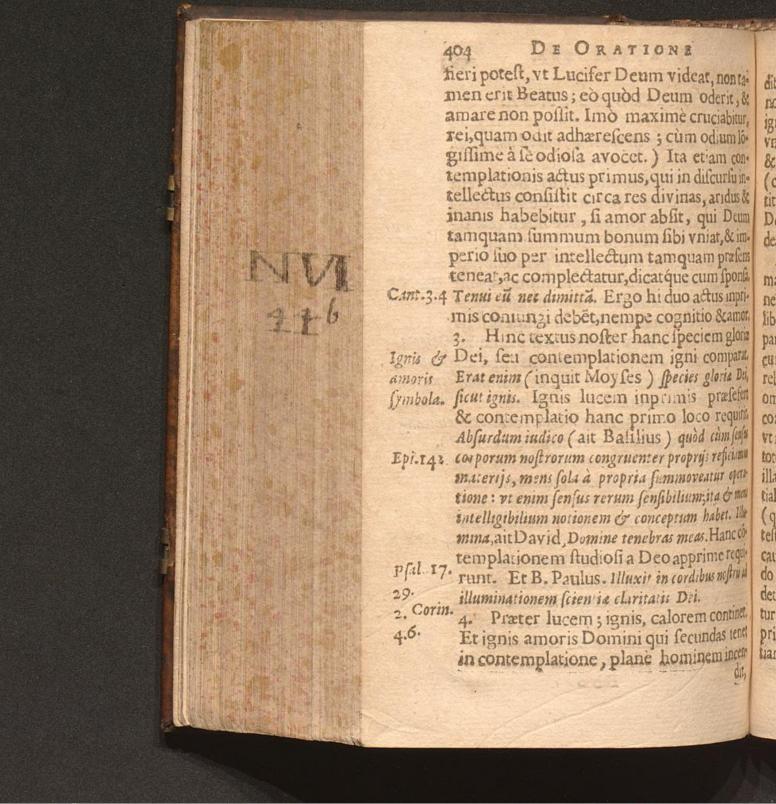
nobis, que videntur, sed que non videntur. Quet-28. nim vidertur, temporalia sunt, qua autem non if dentur sterna.

Illud postremò non pretermittendum

VIA VNITIVA. in illi culum denuntiare, sterneretur. Omnes detus cor inde, vt mater, benevole compellans, ad coo instru cordiam in primis; multis & gravibus verum pu biselt adhortata. Nonnulla subitinxit quo-) in de rum observatione Deo magis ac magis esnpertict lent gratiolæ. macte animi: mox, inquit, ad habitetm Deŭ migrabo, cuius vberem gratiam & corepificabil iolationem, me vobis impetraturam confisbitantem do. Eam amantillimæ filæ cum vergere ad u, si que occasum vita intelligerent, ad preces confuoceden! gerunt, que tam duturne fuerunt, tot pernerenti mixtz lachrymis & gemitibus, vt celum ipn ornare ium recluiilie quodammodo viderentur. Saveritate cro inucta est oleo, atque adeo omnes in eclarart ardentiflimis precibus pertiftentes, ad eius ripfitle tele parabant excellu; cu ecce Deus, fanc-Ecclesia tarum virginum vota vilus elt exavdire, &c ratus ell spem aliquam diuturnioris vite facere rurfus corpord nec mora, putares illa ingraveleeti morbo dulòim ccdere:vt perparu supervictura etiam exper-% prope ussimis videretur, nempe à sensibus abaliecorpord nata, in conualiem, omni eloquentia amæniris dolo orem abducitur; cuius in medio spectabatur muma Christus; ei à dextris mater dilectissima ad. ùm non stabat; vnde & accepit Catharina numinis r instact hocfuisse decretum, vt isto morbo, vivendi tuluscu finem faceret, & promerita in cælo gloria rnde %a frueretur; fed filiarum impensissima obsermmed vatione, que matris interitum non polient tis per non moleste ferre, essectum, vi ei vita tanculum

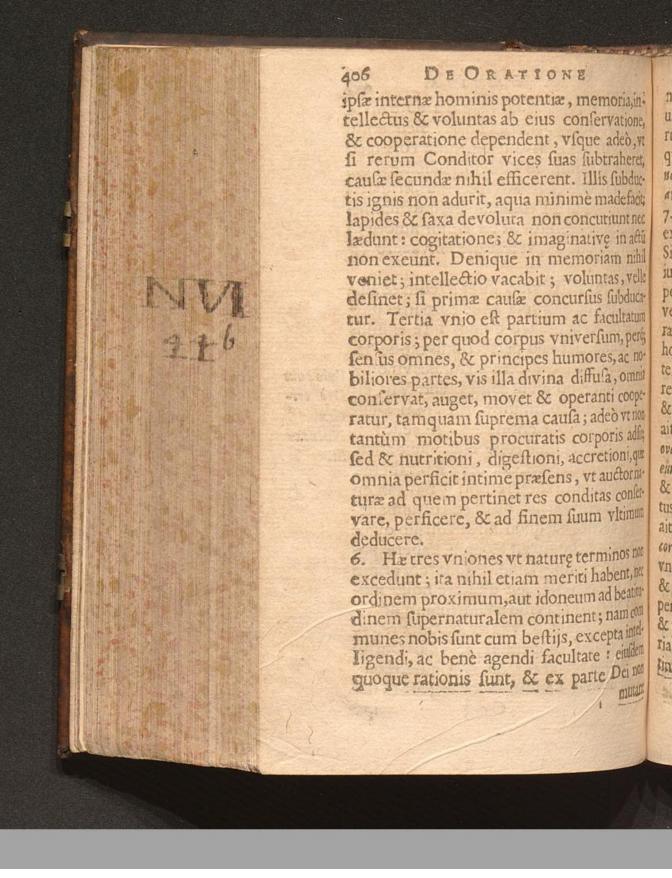

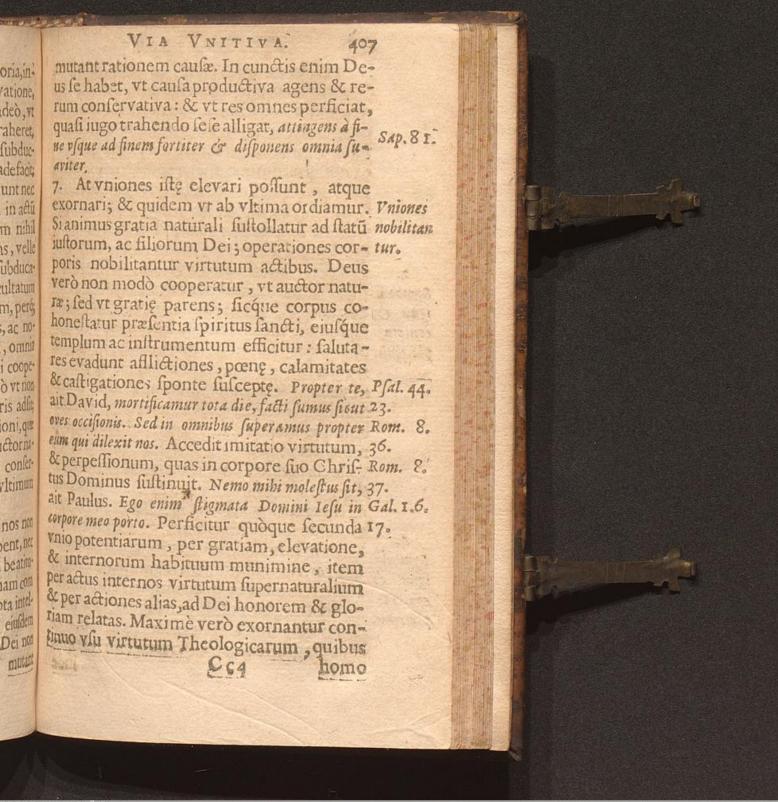
VIA VNITIVA. nonta dit, cor influm mat, voluntatem ardore divierit, & madurit, Deoq; plane adjungit. Sicut enim labitur, ignis vbi ferrum invasit aut ligna corripuit; um lovnum quodam modo cum illis efficitur: ita m con. & animus igne charitatis succensus, in leDeu urlun. (cuius se nutui ac voluntati penitus submitridus & tit) intime admittit, & vicissim amore in Deum Deum colliquescit, vt se mutuò invadere vit,&im deantur. prafens Hinc singularis vnio inter Deum & anifponla mam nascitur, quæ veræ amicitiæ partes omnes complectatur. De quibus ful è egimus is inpri-&camor. libroprimo de stadio perfectionis capite 32. parag. 34. & sequentibus. Naturales vniones vnio cum n glorg cum Deo tres no mulli const tuunt. Vna est Deo trimparat rebus omnibus communis. Est enim Deus plex. oria Du omnibus rebus præsentissimus, eifq; este suu Naturaræseten requisi communicat, & illud confervat, víque adeo, lis. tim (cala vtsires illas desereret, aut se eis subtraheret, refreiamu tore in nihilum redigerentur. Vnio tamen ur opera illa non est essentialis, quasi duz naturz essea & mon tialiter essent vna, quod ne in Christo quide bet. Ille (qui Deus & homo est) locum habere po-Hanc co telt. Sed res omnes condite adhærent primæ ic requi caula, fine qua esse, aut existere nullo monoftru A do possune, Altera vnio paulò sublimior videtur, & ad vitam, & vitales actiones referontinet, tur: in quibus cooperatio, ac vnio Dei vt primæ causæ requiritur, qui non modò poteas tener n incent harum fine facultatum auctor est; sed & illæ

E.GI

Cc3

dit,

f

